

paa sædvanlig Maade ved en stærk Stigen af de indirekte Afgifter, af Indtægter af Statsbanerne, Post- og Telegrafvæsenet.

Dette er det almindelige Billede, jeg kan give af denne Finanslov. Enkelt-heder skal jeg naturligvis ikke indlade mig paa, ikke en Gang paa mine egne Budgetter. Jeg skal kun tillade mig at henlede Opmærksomheden paa et Par Enkeltheder, fordi de ere ganske ny. De vedrøre Vestindien. Paa § 9 I. 1. a. findes en Anmærkning, der hjemler Ret til at udslette Statens Tilgodehavende i Mellemregning med Vestindien pr. 1. April 1907. Det høje Ting vil erindre, at dette Mellemværende, der steg fra Aar til Aar med det Underskud, som Kolonierne havde, efterhaanden var naaet op til ca. 10 Mill. Kr. Intet Menneske har nogen Sinde troet paa, at vi fik disse Penge tilbage af Kolonierne, men de have vedblevet at figurere en Tid lang som en Del af Kassebeholdningen, og senere ere de førte over til Aktiverne. Men da de hverken ere Kassebeholdning eller Aktiver, forekommer det mig, at der ingen Grund er til, set fra den danske Statskasses Side, at bibeholde denne Postering. Desuden er det forekommet mig, at naar vi nu have faaet den ny Ordning med de vestindiske Kolonier og i dette Forhold lagt en saadan Grund, at vi have Anledning til at haabe, at vi ikke mere fra Statskassen skulle yde noget direkte Tilskud til disse Kasser, var det bedst at faa gjort op med Fortiden. Som det høje Ting erindrer, bleve vi allerede i Fjor enige om at slette Statens Tilgodehavende hos St. Croix' Kolonialkasse, og jeg har nu foreslaaet, at vi ogsaa skulle slette vort Mellemværende med de vestindiske Kolonier i det hele. Jeg har faaet Folketingets Tilslutning dertil og haaber, at ogsaa dette høje Ting slutter sig dertil. — Jeg skal nævne endnu en Post, som ogsaa staar i Forbindelse med Vestindien. Paa § 24 XI. vil man denne Gang finde et helt nyt Budget, nemlig det vestindiske. Det er første Gang, Udgifter og Indtægter til Vestindien findes paa vor Finanslov, men det er jo en Følge af den Ordning, der blev truffen ved de vestindiske Love i Fjor. Derved paatog Statskassen sig fast Forpligtelse til at afholde visse Udgifter i Vestindien, nemlig til Guvernement, Militærvæsen, Kirke og visse Funktionærer. Fra det Øjeblik, Statskassen paatog sig at afholde disse Udgifter, er det en given Ting, at de skulle opføres paa vor egen Finanslov, men til at dække disse Udgifter fik Staten

tillige Ret til at tage Overskuddet af Koloniallotteriet. Paa § 24 XI. ville ærede Medlemmer nu se, at Indtægten af Lotteriet er anslaaet til 562,320 francs. Hertil kommer som Indtægt det Bidrag fra St. Croix' Kommune, som blev fastsat i Kolonialloven i Fjor, og som udgør 75,000 francs. Hele Indtægten bliver da godt 637,000 francs. Udgifterne findes specificerede paa Budgettet, og det viser sig, at de andrage ca. 635,000 francs. Der er altsaa et Overskud paa i alt 2,000 francs, det vil sige, at der er Balance. Man havde ventet, at Status skulde være noget gunstigere. Som ærede Medlemmer ville erindre, findes i Koloniallotteriloven den Bestemmelse, at det Overskud, som maatte fremkomme, skulde fordeles mellem St. Croix' Kolonialkasse, St. Thomas' Kolonialkasse og St. Thomas' Havn, efter Finansministerens Bestemmelse. Der er i Aar kun 2,000 francs til Fordeling, og det er jo meget lidt, men som allerede bemærket, er der Grund til at haabe, at der ad Aare skal blive noget mere. Naar Udgifterne ere betydelig større end budgetteret i den Række vestindiske Love, vi vedtog i Fjor, er det, fordi Aaret 1907—08 er et Overgangsjaar, hvor man endnu ikke er bleven fri for det gamle, men har maattet overtage en Del af det ny. Saaledes vil man i en Del af Aaret have baade Hærsstyrken og Gendarmeriet, og en Del af de Embedsmænd, hvis Embeder skulde bortfalde, ere endnu derovre og modtage deres Løn, hvilket naturligvis medfører en forøget Udgift. Dernæst er der ogsaa betydeligere Bygningsudgifter, end der vil blive i de kommende Aar. Der er derfor god Grund til at tro, at man i kommende Aar ikke blot vil kunne holde Balance som i Aar, men virkelig kan faa et Overskud, som vil kunne fordeles til Kolonialkasserne og Havnekassen.

Jeg kan ikke omtale Vestindien uden at gøre den Bemærkning, at det er glædeligt at se, som Forholdene udvikle sig gunstigt paa disse Øer. Man skal naturligvis ikke se alt for lyst paa Forholdet, men det kan dog ikke paa nogen Maade dølges, at der paa saa godt som alle Omraader er Fremgang paa Øerne, og at det ny Grundlag, der nu er lagt for Øernes økonomiske Eksistens, er modtaget med stor Tillid derovre, og at der i det hele arbejdes med Fortrøstning til Fremtiden.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale denne Finanslov til uforandret Vedtagelse i dette Ting. Det vilde naturligvis være lettere at gøre det, hvis der ikke